

30 χρόνια

Τα τριάντα χρόνια ο Σύλλογος που πέρασαν γιορτάζει και το ελατάκι πάντοτε εύρωστο θα ακμάζει.

Η τριακοστή επέτειος έγινε στο Σχολείο ήταν μια συγκέντρωση γιορτή και μεγαλείο.

Πολλά στελέχη μίλησαν για προκοπή και δράση από τον καιρό που ίδρυθηκε γι' αυτούς πούχους περάσει.

Ενώ έγινε ο Αγιασμός μετά την ομιλία συγκινημένος ο Πρόεδρος έδωσε τα βραβεία.

Ο Σύλλογος εβράβευσε τον Μάκη Καλαρά και ο κόσμος ένιωσε πάρα πολλή χαρά.

Καταχειροκροτήθηκε το άξιο παλικάρι γιατί είναι συγχωριανός και τόχουμε καμάρι.

Εδόξασε τον τόπο μας με την Ολυμπιάδα αλλά ανέβασε ψηλά και όλη την Ελλάδα.

Μάκη μου νάσαι καλά πολλά χρόνια να ζήσεις και απ' το Πεκίνο ευχόμαστε με δάφνες να γυρίσεις.

Ενώ όλα τελειώσανε πάρα πολύ ωραία στο μαγαζί επήγιμε γίναμε μια παρέα.

Πολλά και ωραία φαγητά γυναίκες είχαν πάει και στο Μπαρούμη έκαστε ο κόσμος για να φάει.

Μπράβο σ' αυτές που φέρανε τα ωραία φαγητά τους, που βάλανε τον κόπο τους κι' όλα τα έξοδά τους.

Αυτό ήταν πρωτότυπο αν ο Σύλλογος το εγκρίνει και όλοι συμφωνήσουν μπορεί να ξαναγίνει.

Γιάννης Καλαμπαλίκης-Σόλιγγας

Τα ομόλογα

Διαπλοκές υποκλοπές ομόλογα μεγάλα θυμάστε πριν λίγο καιρό τα τρωχικά στο γάλα.

Είπαμε να απαλλαγεί ο κόσμος από τέτοια απ' τις μεγάλες αρπαχτές και τα πολλά ρουσφέτια.

Τα πράγματα δεν άλλαξαν που ο διάλος να πάρει τώρα μας ξεφυρώσανε και οι γαλαζοκουμπάροι

Αυτοί είναι πιο αδίσταχτοι και ότι μπορούν αρπάζουν τετραετία άλλην την βγάζουν δεν την βγάζουν.

Βαλίτσες με ομόλογα πήγαν από χέρι σε χέρι ιωσ από όων να φύγανε και πήγαν σ' άλλα μέρη.

Και τώρα φάνχουν νά τα βρούν με τον εισαγγελέα θα ξεχαστουνε γρήγορα οσν πέσει η αυλαία.

Μετά από κάμποσο καιρό κι αυτά θα ξεχαστούνε νέα φιντάνια αρπαχτικά πάλι θα ξαναγύονε.

Αυτά όλα θα περάσουνε και θάρβουνε καινούργια δεν ξέρω ποιοι θα κυβερνούν πάλι θα κάνουν γιούργια.

Όποια κυβέρνηση κι αν έρθει αυτούς δεν τους φοβίζουν και από το μετεριζή τους πάλι θα ροκανίζουν.

Αυτοί θα συνεχίσουνε το λέων με λίγα λόγια με άλλο χρώμα και αν βρεθούν τα ίδια τα λαμόγια

Γιάννης Καλαμπαλίκης-Σόλιγγας

Κοινωνικά

Τεννήσεις

• Στις 21/2/2007 γεννήθηκε το κοριτσάκι του Κωστή Συρινάκη και της Ελένης Μόλε.

• Στις 14/4/2007 ο Νίκος και η Αρετή Κώτση έφεραν στο κόσμο το δευτέρο παιδάκι τους, ένα χαριτωμένο αγοράκι.

Ευχόμαστε και στα δύο ζευγάρια να του ζήσουν τα παιδιά τους.

«Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΩΝ»

Δίμηνη
Πολιτιστική και κοινωνική
έκδοση του Προοδευτικού
Συλλόγου Ανδρονιάνων Εύβοιας
Αγ. Φανουρίου 5 Ζερφύρι 13451

Ιδιοκτήτης:
Προοδευτικός Σύλλογος
Ανδρονιάνων Εύβοιας
Εκδότης-Διευθυντής
Δημήτρης Χρυσάγης
Πρόεδρος
Τηλ.: 210-2480921
6972318912

Αιματηρά επεισόδια με τους Χούλιγκανς

Αιματηρά επεισόδια γίναν στην Παιανία συγκρούστηκαν οι χούλιγκανς μ' απίστευτη μανία

Ο κόσμος παρακολουθεί και βλέπει στα κανάλια τα νέα τα παιδιά που έρθαν σ' αυτά τα χάλια.

Αυτοί δεν είναι φίλαθλοι, μα είναι κάτι άλλο και στις ομάδες σίγουρα κάνουν κακό μεγάλο.

Γιατί τόσος φανατισμός να σπάζουν, να καίνε και στο σημείο φτάσανε μέχρι οι γονείς να κλαίνε.

Γίνανε επεισόδια που προκαλούν τον τρόμο ν' αλληλοσκοτώνται καταμεσί στο δρόμο.

Ομάδες να συγκρούονται με μανιασμένο πόθος πρέπει να καταλάβουνε είναι μεγάλο λάθος.

Από παιλά οι αυμπλοκές γινόντουσαν στα χέρια τώρα με φτυάρια, με λοστούς ακόμα και με μαχαιρία.

Αυτοί που είναι αρμόδιοι πρέπει να το προσέξουν το μίσος να τους βγάλουνε και να τα προστατέψουν.

Ευθύνες έχουν πολλοί γι' αυτά τα γεγονότα των φιλάθλων οι αρχηγοί τις έχουν πρώτα πρώτα.

Αυτοί τους οργανώνουν και τους εμψυχώνουν και τώρα τους μαθαίνουνε πώς πρέπει να σκοτώνουν.

Τώρα ποιοι είναι οι αρχηγοί ψάχνει για να τους βρείτε γιατί προβλέπω γρήγορα χειρότερα θα δείτε.

Ευθύνες και οι πολιτικοί έχουν με τη σειρά τους κάνουν πώς δεν τους έρουν για τα συμφέροντά τους.

Από τον καιρό που γίνανε ποδόσφαιρα- εταιρίες αυξήθηκαν τα επεισόδια και οι φασαρίες

Τι φταίει αυτός ο φουκαράς που καίν' το μαγαζί του άμα επέμβει ο άνθρωπος θα χάσει τη ζωή του.

Τα πράγματα είναι σοβαρά και η εθύνη είναι δικιά μας να αιματοκυλίζονται τα ίδια τα παιδιά μας.

Ελπίζω η κυβέρνηση μέτρα σκληρά θα πάρει σ' αυτούς που είναι υπεύθυνοι να μην υπάρχει χάρη.

Γιάννης Καλαμπαλίκης - Σόλιγγας

Απεβίωσαν

• Στις 21/3/2007 ο Θεοφίλου Βασιλής ετών 88.

• Στις 14/3/2007 η Βαρλάμου Ζαχαρούλα (αδερφή του ζωγράφου Γιώργη Βαρλάμου) ετών 82.

• Στις 10/4/2007 ο Αναστάσιος Δ. Καλαράς.

Τα συλλυπητήριά μας στις οικογένειες των εκλιπόντων.

Αναμνήσεις

Από αριστερά: 1. Γεώργιος Εμμ. Χρυσάγης, 2. Παπα-Ιωάννης Νικολιάς, 3. Γεώργιος Δημητρ. Γεωργούσης (Πρόεδρος), 4. Γεώργιος Νικολ. Γεωργούσης, 5. Νικόλαος Βασιλείου Κωτσής, 6. Νίνα Γεωργ. Παγώνη, 7. Νίνα Γ. Γεωργούση - Νικολιά, 8. Μαίρη Τζαφέρα - Χρυσάγη, 9. Λίτσα Γ. Γεωργούση - Γιαννέτα

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Θερμά συγχαρητήρια για την προσπάθεια και τον αγώνα που δίνετε για την προβολή του τόπου μας.

Η ωραία αυτή εφημερίδα δίνει πληροφορίες για την ιστορία του ωραίου μας χωριού και ενημερώνει για τα νέα του και εμάς που διάφοροι λόγοι μας κρατούν μακριά του.

Σας αποστέλλω 100 ευρώ καθώς και μια φωτογραφία του πατέρα μου Γεώργιος Δημητρίου Γεωργούση, στη μνήμη του με αφορμή τη συμπλήρωση 40 ετών από το θάνατό του.

Ο Γεώργιος Δημ. Γεωργούσης ανέλαβε την Προεδρία του χωριού αμέσως μετά την κατοχή και διατήρησε το αξίωμα αυτό για πολλά χρόνια.

Σας ευχαριστώ

Λίτσα Γ. Γεωργούση - Γιαννέτα

Επιστολή που λάβαμε

Σας γράφω για να σας θυμίσω με λίγα λόγια ότι κάποιος τελικά θα πρέπει να ντρέπεται για όλα όσα συμβαίνουν στο χωριό μας.

Κοιτάζετε γύρω σας σε κάθε γειτονιά σε κάθε σοκάκι. Ντρέπομαι για τη κακομοιριά και τη βρωμιά που επικρατεί στους δρόμους, για τις επεμβάσεις στα σπίτια του χωριού, ντρέπομαι να κοιτάζω κατά την Άγιο Σπυρίδωνα με τις απαράδεκτες χωματερές που τον περιτριγυρίζουν.

Να κοιτάξω τη μεγάλη εκκλησία του χωριού ντρέπομαι γιατί θυμίζει εγκαταλείμμα και ετοιμόροπο κτίσμα μα ακόμη χειρότερα ντρέπομαι, για την τελευταία κατοικία των παππούδων μας που βρίσκεται στη χειρότερη κατάσταση που θα μπορούσε να είναι.

Κοιτάζετε τις αυλές μας και τους χώρους υποδοχής των σκουπιδιών δεν ντρέπεστε;

Για την ανευθυνότητα και το δε βαριέσαι για το ότι γίνεται στον τόπο μας:

Ντρέπομαι για λογαριασμό του Συ

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΗΣ ΟΜΟΓΕΝΕΙΑΣ ΣΤΟ ΒΕΡΟΛΙΝΟ

Το Σάββατο 21 Απριλίου 2007 στο Βερολίνο, με την θλιβερή επέτειο της αυμπλήρωσης 40 χρόνων από το πραξικόπεμπτο των συνταγματαρχών στην πατρίδα μας, η ελληνική κοινότητα Βερολίνου η οποία απαριθμεί περίπου 18.000 μέλη διοργάνωσε εκδήλωση μνήμης, την οποία παρακολούθησαν ο Πρόεδρος της Ελλάδας στο Βερολίνο, πλήθος κόσμου, μεταξύ των οποίων και πολλοί Γερμανοί.

Η βραδιά έκλεισε με μουσική και τραγούδια του Παπαναστασίου, γνωστού για τους αγώνες του κατά της "χούντας".

Ο Πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας Βερολίνου, ο συγχωριανός μας πολιτικός μηχανικός **Αχιλλέας Λύκος**, στον σύντομο χαιρετισμό του προς τους προσκεκλημένους είπε τα παρακάτω.

Αγαπητές αυμπατριώτισσες και αγαπητοί αυμπατριώτες, φίλες και φίλοι στις 21 Απριλίου 1967 ο Γεώργιος Παπαδόπουλος "έβαλε την Ελλάδα στο γύψο" ξεκινώντας μια εππατεία κατά την οποία η στρατιωτική δικτατορία θα καταργούσε όλες τις πολιτικές ελευθερίες και οι φυλακίσεις, τα βασανιστήρια και οι εξορίες θα γινόταν καθημερινό φαινόμενο για κάθε Ελληνα.

Η ακταλήψη της Νομικής του Πανεπιστημίου Αθηνών τον Μάρτη του 1973 και η εξέγερση του Πολυτεχνείου τον Νοέμβρη του 1973 έσπασαν το "γύψο" φόβου που είχε αιχμαλωτίσει τους Ελληνες και συνετέλεσαν, εν μέρει, στην πτώση της δικτατορίας και στην επιστροφή στην δημοκρατία, κυρίως δίνοντας ελπίδα στον Ελληνικό λαό.

Από το 1967 και σε όλη τη διάρκεια της δικτατορίας που όλα "τάσκιαζε η φοβέρα και τα πλάκωνε η σκλαβιά" μπορούμε να ξεχωρίσουμε πολλά διαίτερα γεγονότα:

Τον Αύγουστο του '68 ο Άλεκος Παναγούλης προσπάθει να δολοφονήσει τον δικτάτορα Παπαδόπουλο.

Τον Νοέμβρη του '68 500.000 Αθηναίοι, που πήγαν στην κηδεία του Γεωργίου Παπανδρέου φώναζαν συνθήματα ενάντια στην Χούντα, τραγούδησαν τον "Εθνικό Ύμνο" και το παραδοσιακό τραγούδι "Πότε θα κάνει ξαστεριά".

Πολύ σημαντικό ήταν και το κίνημα του Πολεμικού Ναυτικού που σχεδίαζαν την πτώση της χούντας με τα όπλα από το '68. Στα επόμενα χρόνια μυθήθηκαν και πολλοί άλλοι. Τα σχέδιά τους όμως έγιναν γνωστά στη Χούντα και έγιναν πολλές συλλήψεις και βασανιστήρια στα κρατητήρια της ΕΑΤ-ΕΣΑ.

Πλήθυναν έτσι οι φωνές στο εξωτερικό που υποστήριζαν τον αγώνα για μια ελεύθερη και δημοκρατική Ελλάδα.

Οι φοιτητές του Πολυτεχνείου ξεκίνησαν πιο δυναμικά το '73 με συνεχίζομενες αποχές και αιτήματα για την παιδεία που οδήγησαν σε

διαδηλώσεις στην Αθήνα, Θεσσαλονίκη και άλλες μεγάλες πόλεις. Στα μέσα του Φελεύθηρη γίνονται οι πρώτες καταλήψεις στη Νομική Αθηνών.

Στις 21 Απριλίου του '73 ημέρα επέτειο για το δικτατορικό καθεστώς, οι φοιτητές κάνουν μεγάλη διαδήλωση στο κέντρο της Αθήνας με συνθήματα ενάντια στη Χούντα.

Το Μάιο του '73 το σημαντικότερο γεγονός ήταν το κίνημα του Ναυτικού.

Αρχές Νοέμβρη του '73 το μνημόνιο για τον Γεώργιο Παπανδρέου, μετατρέπεται σε μεγάλη διαδήλωση ενάντια στη χούντα που λήγει με ξυλοδαρμούς και συλλήψεις. Στις 14 Νοέμβρη του οι φοιτητές του Πολυτεχνείου προχωρούν σε κατάληψη. Συνθήματα όπως: "Ψωμί-παιδεία-ελευθερία" "Λαέ σπάσε τις αυλασίδες" "έξω οι ΗΠΑ" "Κάτω η Χούντα" γράφονται σε πανώ και εκπέμπονται από τον ερασιτεχνικό ραδιοφωνικό πομπό των φοιτητών.

Πολλές χιλιάδες πολιτών έχουν συγκεντρωθεί στο Πολυτεχνείο και ο δικτάτορας Γεώργιος Παπαδόπουλος δίνει εντολή να κατεύθυνται τα τανκς στην Αθήνα.

Στις τρεις το πρωί, έγινε η αποτελεσματική εκδήλωση της χούντας στην Αθήνα. Στις τρεις το πρωί, έγινε η αποτελεσματική εκδήλωση της χούντας στην Αθήνα.

Χιλιάδες άνθρωποι συνελήφθησαν και βασανίστηκαν μα το μήνυμα είχε περάσει, οι μέρες της χούντας ήταν μετρημένες.

Ακολούθησε στο 1974 η Κύπρος και το αποτυχημένο πραξικόπεμπτο. Η Τουρκία εισβάλλει στην Κύπρο και η αποτυχία των Ελληνικών και Ελληνοκυπριακών δυνάμεων είχε σαν αποτέλεσμα την Τουρκία να καταλάβει σχεδόν τη μισή Κύπρο.

Ο Ιωαννίδης που μετά το Πολυτεχνείο ανέτρεψε τον Παπαδόπουλο εξαφανίζεται όπως και οι περισσότεροι που αποτελούσαν την Χούντα Κυβερνήσης και οι αρχηγοί του Ελληνικού Στρατού με επικεφαλής τον Γκιζίκη αποφασίζουν, μπροστά στο αδελέδο που έχουν βρεθεί και υπό την πίεση των ευθυνών για το Κυπριακό, να επαναφέρουν τη Δημοκρατία.

Ο κώστας Καραμανλής καλείται από το Παρίσι για να σχηματίσει κυβέρνηση εθνικής ενότητας και η επιστροφή της χούντας κλείνει οριστικά στις 24 Ιουλίου του 1974.

Και πάλι σας ευχαριστούμε πολύ, σας ευχόμαστε μια ωραία βραδιά και στους οργανωτές ευχόμαστε μια πετυχημένη εκδήλωση.

Αχιλλέας Λύκος
Πρόεδρος Ελληνικής Κοινότητας
στο Βερολίνο
21-4-2007

Έργα στο χωριό

Στις φωτογραφίες βλέπουμε δύο από τα δεκάδες μικροέργα του Προέδρου του χωριού μας Βαγγέλη Δήμου. Σκεφθήκατε πως άρχισαν να ρέουν τα κεφάλαια από το Δήμο για την προστασία του περιβάλλοντος; Μπα έτσι την πάτησα και εγώ μέχρι να ρωτήσω και να μάθω πως; Αρχίζουν

το πρώι και τελειώνουν το βράδυ με χρήματα και δουλειά δική του, καθώς και των φίλων του που τον στηρίζουν. Λέτε να φύστε ούριος άνεμος για το χωριό μας; Πρόσεχε μη μας ξεφουσκώσεις Πρόεδρε.

Οι φωτογραφίες είναι βγαίνοντας στο δρόμο από Δένδρα προς Βίταλο.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ

Για την βοήθειά τους και την προσφορά τους για την ημέρα της εορταστικής εκδήλωσης του Συλλόγου, τις γυναίκες του χωριού που μαγειρέψαν τα εξαισία φαγητά τους. Το αρτοποιείο Κωστή το Κρεοπωλείο Γ. Μπελιά και την Ζαχαρούλα Μπαρούμη - Ψαριάνου.

Η ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Στις 8 Μαρτίου του 1857 στα κλωστούφαντουργεία της Ν. Υόρκης γυναίκες εργάζομενες εξεγέρθηκαν διαμαρτυρόμενες για τις απάνθρωπες συνθήκες εργασίας και τις χαμηλές αμοιβές. Αυτή η εξέγερση, όπως συμβαίνει πάντα, κατεστάλη από τις αρχές και βάφτηκε με αίμα. Χρόνια αργότερα τα φεμινιστικά κίνημα όρισε αυτή την ημέρα, ημέρα επετειακής μνήμης και τιμάται κάθε χρόνο παγκοσμίως ως «Η ημέρα της γυναικάς».

ΦΕΜΙΝΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

Φεμινιστικό είναι το κίνημα που διεκδικεί την εξίσωση της γυναικάς με τον άντρα σ' όλα τα πεδία της κοινωνίας.

Εμφανισθήκει με την θεωρία της Επανάστασης. Εώς τότε το ζήτημα της θέσης της γυναικάς σε σχέση με τον άντρα περιορίζοταν σε πολεμικές γύρω από την αξία των δύο φύλων και ως κύριος στόχος προβαλλόταν μια θητική και πνευματική ισότητα. Η Γαλλική Επανάσταση έθεσε με τη σύγχρονη αντιλήψη το πρόβλημα μιας πραγματικής γυναικείας χειραφέτησης καθώς ή γυναίκα μέχρι τότε αντιμετωπίζοταν απ' όλες τις κοινωνικές αντιλήψεις και θρησκείες (ακόμα και το χριστιανισμό) ως κατώτερος.

Χαρακτηριστικό είναι το ότι στο Κουβέιτ δύο θητικά ψήφου στις γυναικών το 1905 μετά από την προσάρτηση της Καππαρός στην Ελλάδα. Την περίοδο εκείνη στη Γαλλία οι γυναίκες συμφραζέτες έγιναν πολλές φορές στόχος γελοιοποιήσεων φυλακιστηκαν αλλά και δημιουργήθηκαν ασθαρές δυσκολίες στις Αγγλικές αρχές.

Στην ΗΠΑ η γέννηση του γυναικείου κινήματος έγινε το 1848. Δικαίωμα ψήφου πήραν οι γυναίκες; Στη Φιλαδέλφια το 1906, στη Νορβηγία 1907-1909, Δανία 1915, Ρωσία 1917, Γερμανία - Αυστρία - Τσεχοσλοβακία 1918, Σουηδία 1919-21, Γαλλία 1945, Ιταλία μετά την πτώση του φασισμού.

Στην Ελλάδα δικαίωμα ψήφου των γυναικών αναγνωρίσθηκε το 1930 για Δημοτικές και κοινωνικές εκλογές με τον περιορισμό ηλικίας των 30 ετών. Μόνο με τον ύμνο του 1954 οι γυναίκες εξομοιώθηκαν με τους άνδρες στις δημοτικές και κοινωνικές εκλογές ενώ από το 1955 αναγνωρίσθηκε η ισοπολιτεία των γυναικών και στις γενικές εκλογές για πρώτη φορά οι Ελληνίδες ψήφισαν το 1953 στις αναπληρωματικές εκλογές στη Θεσσαλονίκη.

Στην Ελλάδα πρωτοπόρος τ

25η Μαρτίου διπλή γιορτή

Συνέχεια από την 1η σελ.

ακολούθησε κατάθεση στεφάνων, εκφώνηση λόγων από σημαντικά πρόσωπα και απαγγελία ποιημάτων από τα νήπια.

Ο Πρόεδρος του τοπικού συμβουλίου κ. **Βαγγέλης Δήμου**, ο Πρόεδρος του Προοδευτικού Συλλόγου κ. **Δημήτρης Χρυσάγης**, από την πλευρά της Αθλητικής Ενωσης ο κ. **Νίκος Δήμου** και την νηπιαγάγειο Ανδρονιάνων, κατέθεσαν στεφάνια μέσα από την ψυχή τους με καμάρι για το ελληνικό πνεύμα και φυσικά προς τιμή των ηρώων που θυσιάσθηκαν και πολέμησαν για το έθνος μας.

Περίτριαν λόγο εκφώνησε ο αξιότιμος δάσκαλος κ. **Γιάννης Κοντός** μεταδίδοντας το πνεύμα του στους παρευρισκόμενους φορτίζοντας το κλίμα με συγκίνηση και δέος.

Επίσης η νηπιαγάγος κ. **Τζουνοπούλου Αποστόλου Αγαθή** καταθέτοντας λόγια πίστης και ευλάβειας για τον Ελληνισμό μας έβαλε στο κλίμα της επετείου ξυπνώντας αναμνήσεις στους παλιούς κι' ελπίδα πασιφίσμου στους νεότερους.

Οι μικροί μαθητές απήγγειλαν ποιήματα και τραγούδια αφιερωμένα στην Εθνική μας επέτειο κάνοντας γονείς να δακρύσουν και όλους τους παρευρισκόμενους να τα καταχειροκροτήσουν ενθουσιασμένοι.

Η τελετή έκλεισε με τον Εθνικό Ύμνο που έψαλλαν περήφανα τα χέλια μικρών και μεγάλων υπενθυμίζοντας για άλλη μια φορά πως είμαστε περήφανοι για το Εθνος και την πατρίδα μας και ότι χάριν των ηρώων μας ζούμε και αναπνέουμε ελευθερία.

Βάσω Σαρηγιαννίδη - Σπύρου

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΔΑΣΚΑΛΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΚΟΝΤΟΥ

Σήμερα ο Ελληνισμός χαιρετίζει την ανάσταση του Γένους, πανηγυρίζει το θεϊκό Ευαγγελισμό. Τιμάει τους ηρώικους νεκρούς. Αντιφωνεί στη φωνή της ιστορίας, για την κατάνόηση του μεγάλου χρέους που κληρονόμησε από την τρισένδοξη ιστορία μας. Αυτό το χρέος επιτελούμε κι εμείς σήμερα. Τιμούμε τους προγόνους μας και προσπαθούμε να τους γνωρίσουμε καλύτερα. Να ακούσουμε τα χτυποκάρδια τους, να γευθούμε τις πίκρες τους. Να νιώσουμε τη χαρά τους σε μεγάλες ώρες που πέρασαν. Να αισθανθούμε τη συγκίνηση που δημιούργησαν στις καρδιές τους, οι πατριωτικές εξάρσεις, η εθελοθυσία και τα ολοκαυτώματα. Να ανακαλύψουμε τους ιστορικούς θησαυρούς και να πιστέψουμε πως πάνω στις αγέρωχες πέτρες, στις κορυφές σε τούτο το δικό μας ιερό χώμα χαράκτηκε η μοίρα της

Ελλάδας υφάνθηκαν οι πόθοι και οι οραματισμοί, γράφτηκαν οι αιώνες αλήθειες και θεμελιώθηκαν οι ακατάλυτες ανθρώπινες αξίες της ελευθερίας και της ανθρώπινης αξιοπρέπειας. Οι μορφές των πρώων διαβαίνουν μπροστά μας με την ομορφιά της αιωνιότητας. Ακούγεται η φωνή του Γένους. Προβάλλονται όρθιες οι ψυχές που γέμισαν και συνέτριψαν τους βάρβαρους Θωμανούς. Ζυμώνουμε την ψυχή μας με τις μορφές των πρώων του '21.

Έτσι φτερώνουμε το πνεύμα της λευτεράς καλύτερα και φωτίζουμε το δρόμο για το σιγουρό μέλλον της πατρίδας μας! Όσοι λαοί δεν έχουν ιστορική μνήμη χάνονται, έχεωριάζει η ψυχή τους. Γίνονται εύκολοι στους τύρannous.

Οσοι όμως τροφοδοτούνται από τη δεξαμενή των παραδόσεων της ιστορίας των ξαναγεννιούνται, αγωνίζονται, δε ζουν γονατισμένοι και πεθαίνουν όρθιοι για την απόκτηση της ελευθερίας. Με τις παραδόσεις που κρατούν έπιντα και φωτεινή τη συνειδηση της Ελληνικός λαός μπόρεσε να κρατήσει 400 ολόκληρα χρόνια άκοπο το νήμα της ιστορικής συνοχής.

Με τη γλώσσα, την πίστη και το έθιμο σφιχτόδευτον «Είναι του» και δυνάμωντας την ελπίδα του. Με το αδούλωτο πνεύμα και την αγάπη προς την πατρίδα άκουσε τα καλεόματα και τα εθνεγέρτηρια σαλπίσματα του αγώνα. Ξύπνησε στα βάθη του το αισθήμα της αλυγιστης δύναμης και λευτερωμένους εσωτερικά βρήκε τη δύναμη να παλαίψει και να νικήσει.

Στους ζεστούς κόρφους της μάνα θέρμανε την αποσταμένη ελπίδα. Η κρυμμένη σπίθη που αχνοφέγγιζε στα ματωμένα χρόνια, στο ππήτο σκοτάδι, γίνεται φλόγα αστραφτερή και ξημερώνει η **Ανατολή του '21**. Αστραφει σε περήφανα ελληνικά βουνά η ελληνική λεβεντιά. Με το άγιο τραγούδι της λεβεντιάς τρόμαξαν οι τύραννοι. Στήνονται αράγιστα προπύργια. Οι αλυσίδες τρίζουν. Τα θωρακισμένα κάστρα των βαρβάρων ραγίζουν. Προχωρούσε η πίστη και ακολουθούσε η λεβεντιά. Ξεσήκονται τα μισοφέγγαρα και στη θέση τους ανεμίζουν τα ελληνικά σύμβολα. Κι εκεί που στήνουν οι αετοί τις φωλιές τους, γεννήθηκαν τα όνειρα του δουλώμενου γένους, δοκιμάστηκε η ελληνική αρετή και η φυλετική αντοχή. Αυτό που δημιούργησε ο παπάς, ο δάσκαλος που με τα προφητικά, ελπιδοφόρα πατριωτικά λόγια του στο κρυφό σχολείο ράντει τις πονεμένες και μαραμένες ψυχές και έγιναν δροσοβόλες, αστερίζετες πηγές της αντρειούσυνης. Οι βηλιές που περνούν στους αγωνιστές πνίγουν τον ίδιο το φονιά τους. Ο βόγγος γίνεται αντίλαλος. Αναστκώνεται ο Μοριάς, η Ρούμηλη μουγκρίζει και βρόντησε ολόκληρη η Ελλάδα. «Χτυπάτε πολεμάρχοι μη ληστούσετε το σχοινί παιδιά του πατριάρχη» Ανέβουν τα καριοφί-

λια, γκρεμίζοντας κάστρα, γυναίκες σέρνουν το χορό του θανάτου, αντρειώνονται οι δειλοί, δημιουργούνται ολοκαυτώματα Κούγκια και Ζάλογγα, Αλαμάνες και Δερβενάκια, Αρκάδια και Μανιάκια. Και οι ματωμένοι αυτοί αγώνες, σχεδόν χωρίς ανάπτυξαν βάστηξαν τέσσερις ούκληρους αιώνες, ο Ελληνισμός αιμορραγούσε κάτω από τα ανελέτητα χτυπήματα ενός πρωτοφανούς σε αμμότητα βαρβαρισμού. Δεν έμεινε βασανιστικό όργανο που να μη χρησι-

και το παράδειγμα για θυσίες μας το έδωσε πρώτος ο Κλήρος, στα ματωμένα ίχνη του Βαδίσαν οι στρατιές των μαρτύρων - αγωνιστών. Κι αποχτάει αυτή η τιτανομαχία μεγαλύτερη σημασία, γιατί ένας λαός λημονιμόνεος από τους πολιτισμένους Ευρωπαίους και καταφρυγμένος ραγιάς, ορμάει μόνος του για την επική του διαθήκη, αρπάζει μόνος του τις τύχες του και κατευθύνει με τη θυσία του τα περιπλένα του.

μοποιηθήκε, για να κάμψει την αντίσταση των γενναίων μαχητών της πατρίδας. Όλη η σατανική κακουργία και δολιότητα επιστρατεύθηκε, για να εκπορθήσουν τις απόρθητες ψυχές των

Γι' αυτό το εικοσιένα δεν είναι παρελθόν, είναι παρόν και μέλλον. Εχουμε χρέος να σχηματίσουμε μια πυκνή απαλίνη, αράγιστη φάλαγγα, απ' όλους τους Ελληνες. Να χτίσουμε

αγωνιστών. Και η αντίσταση δεν κάμφηκε. Και το οχύρω δεν έπεσε. Και το δέντρο της πίστης για τη λευτεριά που φύτεψε ο ανώνυμος αγωνιστής όχι μόνο δεν ξεριζώθηκε από τις θύελλες του μίσους, αλλά ρίζωσε βαθύτερα. Οσο πιο ισχυροί ήσαν οι άνεμοι των διώγμων, τόσο πιο βαθιά άπλωντες τις ρίζες του. Όσο πιο πολύ χυνόταν αίμα μαρτυρικό, τόσο ποτίζονταν με αυτό και φουντώναν τα κλαδιά του και γέμιζαν καρπούς οι κλώνοι του. Τετρακόσια χρόνια αγώνες, θυσίες, αίματα. Αυτό είναι το ξεκίνημα για ελευθερία του Ελληνισμού. Ενα ξεκίνημα μοναδικό στην ιστορία της ανθρωπότητας.

ένα απόρθητο κάστρο που θα συντρίβονται οι βάρβαροι. Να θρέψουμε τους νέους με τα διδάγματα του '21. Να τους μπολιάσουμε με την ιδέα που υψώνει την ψυχή στη θυσία για την ελευθερία. Σήμερα όλοι οι Ελλήνες αισθάνονται αφθαστο μεγαλείο. Χορεύει η ψυχή τους, όπως χόρευε το καριοφύλλι στις βουνοκορφές και τους κάμπους. Τραγουδάει τη λευτεριά του όπως τραγουδήσαν οι αγωνιστές τη ώρα της μάχης και του γλυκού θανάτου. Σαλπίζει την αισιοδοξία για την σιγουρία της αιώνιας Ελλάδας.

Ζήτω η 25η Μαρτίου 1821

30 χρόνια γόνιμης δημιουργίας

Συνέχεια από την 1η σελ.

μεγαλύτερων στο χώρο του Δημοτικού Σχολείου του χωριού για να τιμήσουν τη μέρα αυτή με μια μεγαλόπρεπη γιορτή. Η διαμόρφωση της αιθουσας έγινε με προσωπική, εθελοντική εργασία μελών του Συλλόγου και με δαπάνες αυτού.

Η εκδήλωση άρχισε με τον αγιασμό για τα εγκαίνια του Κέντρου Δημιουργικής Απασχό-

με τη διήγηση του μνήμες και αναμνήσεις. Για το πολύτιμο διαδακτικό τους έργο βραβεύτηκαν και οι δάσκαλοι: **I. Κοντός, E. Θεοδώρου και Δέσποινα Πλατή.** Η Κούλα Κουρούση παρέλαβε πλακέτα σε ένδειξη αναγνώρισης του σημαντικού διδακτικού έργου του πατέρα της, του αειμνήστου διδασκάλου **Ευαγγέλου Κουτσούμπη.**

Συγκινητική ήταν η δράση του Παρα-

Λησης, Εκπαιδευσης και Ψυχαγωγίας ΝΙΚΟΣ ΚΩΤΣΗΣ από τον πατέρα του χωριού, παπά Χρήστο.

Την έναρξη της εκδήλωσης έκανε ο Πρόεδρος του Συλλόγου, Δημήτρης Χρυσάγης. Με μία σύντομη αναφορά-επικόπτηση στο σημαντικό και πολλές φορές δύσκολο έργο του Συλλόγου καλωσόριας τους παρευρισκό-

ολυμπιονίκη Ευθύμιο Καλαρά. Ο σπουδαίος αθλητής με τις πολλαπλές του νίκες σε ευρωπαϊκό και παγκόσμιο επίπεδο έκανε περήφανους και συγκίνησης τους παρευρισκόμενους με τον γεμάτο, από αστείρευτη πτυχία δύναμή του, λόγο. Σε απάντησή του συναισθηματικά φορτισμένος ήταν και ο λόγος του Προέδρου Δ. Χρυσάγη. Η βράβευσή του από το

του Συλλόγου απενεμήθησαν από τους: Αντιδήμαρχο κ. Βελισσαρίου, Νομαρχιακό Σύμβουλο κ. Θεοδώρου, Πρόεδρο Τ.Σ. Ευάγγελο Δήμου, Πρόεδρο Α.Ε.Α. κ. Παπανικολάου, Πρόεδρο του Δ.Σ. του Συλλόγου κ. Δημ. Χρυσάγη, παπά-Χρήστο, από τους Στεφ. Τσαβέλλα, Δημ. Λύκο, Σταμάτη Σπύρου και Μερόπη Χρυσάγη.

Ακολούθησε συνεστίαση στην ταβέρνα του Βαγγέλη Μπαρούμη, στην οποία προσφέρθηκαν πλούσια σε ποικιλία εδέσματα φτιαγμένα από τις γυναίκες του χωριού.

Τα τριακοστά γενέθλια του Πολιτιστικού Συλλόγου των Ανδρονιάνων ήταν ένα γεγονός που έκανε την ηλιόλουστη αυτή Κυριακή ξεχωριστή από όλες τις υπόλοιπες. Το σημαντικότερο όμως όλων ήταν το γεγονός ότι μαζεύτηκαν όλοι για να γιορτάσουν τη μέρα αυτή δίνοντας με αυτό τον τρόπο άδηλα, έμμεσα και αυτονόητα ένα είδος «υπόσχεσης» για συνέχιση της κοινής προσπάθειας στο μέλλον.-

Κατερίνα Σακκή

ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ Δ. ΧΡΥΣΑΓΗ

Αγαπητοί συγχωριανοί και συγχωρινές, φίλες και φίλοι Χριστός Ανέστη και χρόνια πολλά.

Σας καλωσορίζω. Και σας ευχαριστώ που μας τιμάτε με την παρουσία σας.

Όπως έχετε διαβάσει στην πρόσκληση εφέτος ο σύλλογός μας συμπληρώνει 30 χρόνια από την ίδρυσή του.

Εχουμε λοιπόν κάθε λόγο να γιορτάσουμε γιατί σε εποχές που άλλοι σύλλογοι διαλύονται εμείς αντέχουμε και προχωράμε χάρι στην αγάπη σας και την συμπαράστασή σας.

Είμαστε ιδιαίτερως ευτυχείς που αυτή η εκδήλωση γίνεται σ' αυτή εδώ την αιθουσα του δημοτικού σχολείου μας.

Επί τόσα χρόνια αφουγκραζόμαστε την

είναι η πνευματική άσκηση να συμβαδίζει με την ομαδική και το αντιθέτο. Με την Α.Ε.Α. συνεργαστήκαμε άριστα και ακοπός μας είναι ο ένας φορέας να στηρίζει τον άλλο όποτε χρειάζεται.

Θα σας μιλήσει αργότερα ο Πρόεδρος της κ. Παπανικολάου. Το Δ.Σ. με την ευκαιρία αυτής της εκδήλωσης αποφάσισε να τιμήσει μερικούς ανθρώπους. Τους χωρίσαμε σε δύο ομάδες. Η πρώτη είναι οι δάσκαλοι, που κατάγονται, έζησαν και δίδαξαν στο σχολείο μας.

Η δεύτερη είναι οι ανέρωποι που ο καθένας με τον δικό του τρόπο έχουν προσφέρει στο Σύλλογο.

Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν τιμούμε και όλους τους άλλους αλλά σε μια φορά δεν γίνεται να αποδώσουμε σε όλους τιμητικά μετάλλεια. Επιφυλασσόμεθα στο μέλλον.

επιθυμία της νεολαίας του χωριού μας να έχει ένα δικό της χώρο. Κι έτοι μετά από την παραχώρηση της αιθουσας στο σύλλογό μας αρχίσαμε σιγά - σιγά να τον δημιουργούμε.

Είμαστε στην ευχάριστη θέση σήμερα μαζί με τα γενέθλια του συλλόγου μας να εγκαινιάζουμε το «Κέντρο Δημιουργικής απασχόλησης εκπαίδευσης και ψυχαγωγίας» δινοντάς του το όνομα του δάσκαλου μας Νίκου Κωτσή, ο οποίος έχει διδάξει πολλές γενιές παιδιών στα είκοσι χρόνια που υπηρετήσε στο χωριό μας.

Μετά το τέλος των ομιλιών και των βραβεύσεων θα περάσετε απέναντι στην ταβέρνα του Μπαρούμη, σας περιμένει ένας μπουφές με φαγητά που μαγειρέψαν γυναίκες του χωριού μας. Τους αξίζει ένα μεγάλο ευχαριστώ.

Κλείνοντας θα θέλα να κρατήσουμε ενός λεπτού σιγή για όλους αυτούς που δεν είναι πια κοντά μας με πιο πρόσφατο το χαμό του Τάσου Καλαρά.

Συνέχεια στην 6η σελ.

μενους. Με απλό και παραστατικό τρόπο σκιαγράφησε το έργο, την προσφορά και τους στόχους του Συλλόγου, εξέφρασε την αισιοδοξία του για τη συνέχιση του έργου αυτού δίνοντας ταυτόχρονα απάντηση στους επικριτές του έργου του Συλλόγου.

Η εκδήλωση συνεχίστηκε με την ομιλία του Σπύρου Σταμάτη που γλαφυρά απεικόνισε τα 30 χρόνια ζωής του Συλλόγου και το έργο του. Τη σκυτάλη πήρε στη συνέχιση ο **I. Κοντός**, που και αναφέρθηκε στη ζωή και στο σημαντικό έργο του Νίκου Κωτσή κάνοντας αναφορά σε ιστορίες που έφεραν πολλούς πίσω στα μαθητικά τους χρόνια. Ο πρώην Πρόεδρος και νυν Γραμματέας του Συλλόγου **Δημήτρης Λύκος** αναφέρθηκε τέλος με αποφασιστικό λόγο στις εμπειρίες και στους στόχους του Συλλόγου δίνοντας υπόσχεση για συνέχιση του σημαντικού έργου και στο μέλλον.

Στη συνέχιση, η Αντιδήμαρχος της Κύμης, κ. Βελισσαρίου Ευαγγελία με την ομιλία της υπογράμμισε τη σημαντικότητα του έργου του Συλλόγου και δεσμεύτηκε ενώπιον όλων για υποστήριξη του έργου αυτού.

Η εκδήλωση συνεχίστηκε με τις τιμητικές διακρίσεις στους δασκάλους που δίδαξαν γενεές μαθητών στο χωριό των Ανδρονιάνων και σφράγισαν με το διδακτικό τους έργο σημαντικές εποχές. Φανερά συγκινημένος ανέβηκε στο βάθρο το τιμώντων πρόσωπο της εκδήλωσης, ο δάσκαλος **N. Κωτσής**, που ευχαριστήστηκε τους παρευρισκόμενους και ξύπνησε

Την απομονή των πλακετών, που έφεραν το χαρακτηριστικό λογότυπο του Συλλόγου Ανδρονιάνων-Δένδρων, τόσο στους δασκάλους όσο στον Ολυμπιονίκη μας και στα μέλη

30 χρόνια γόνιμης δημιουργίας

Συνέχεια από την 5η σελ.

Ο λογος του Γ. Κοντού

Κυρίες και κύριοι, η παρουσία σας σήμερα στην εκδήλωση του Προοδευτικού Συλλόγου μας αποτελεί ύψιστη τιμή.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω εκ μέρους των συγχωριανών μας τη διοίκηση του Πολιτιστικού Προοδευτικού μας συλλόγου για την ευγενική του πρωτοβουλία να εμπλουτίσει την αίθουσα αυτή με ηλεκτρονικούς υπολογιστές καθώς και άλλα μηχανήματα, τα οποία θα βοηθήσουν τη νεολαία του χωριού μας, να αποκτήσει εφοδία για την περαιτέρα πορεία της στις δύσκολες κοινωνικές απαιτήσεις. Η ανιδιοτήτης αυτή προσφέρει σας κύριο του Συλλόγου μας αποτελεί έμπρακτη αναγνώριση του δύσκολου που επιπλέον οι εκπι/κοί μας, να είστε βέβαιοι ότι θα συμβάλει αφενός μεν στη βελτίωση της υλικοτεχνικής υποδομής, αφενέρου δε στην αποτελεσματικότερη αφομοίωση των νέων ηλεκτρονικών προγραμμάτων. Σας ευχαριστώ και πάλι και εύχομαι κάθε επιτυχία στις δραστηριότητες του Συλλόγου.

Μετά τις ευχαριστίες μας προς τη διοίκηση του Συλλόγου για τη μεγάλη αυτή προσφορά του, θα αναφερθώ εν συνεχείᾳ στη σημασία και την προσφορά του εκπαιδευτικού έργου στη μόρφωση των παιδιών μας. Το έργο αυτό δεν είναι εύκολο, αντιθέτα είναι έργο δύσκολο και επίπονο.

Είναι οι στόχοι που πρέπει να επιτευχθούν δύσκολοι, αλλά γεμάτοι ομορφιά, γιατί έχουν στο κέντρο της όλης προσπάθειας τη μόρφωση και το χαρακτήρα του παιδιού. Καλούμαστε οι εκπι/κοί να αποδείξουμε στην πράξη, καθενας χωριστά και όλοι μαζί ότι είμαστε ικανοί να μετουσιώσουμε σε αποτελέσματα τις προσδοκίες του κόσμου, να αναπτύξουμε σχέσεις αμοιβαίας εμπιστοσύνης με το παιδί, να δώσουμε νέο οράμα και προσποτή στην εκπ/ση, με αποτελεσματικότητα και επαγγελματική ευαγγελίδηση.

Να καταδείξουμε με την υπηρεσιακή και προσωπική μας ζωή ότι είμαστε άξιοι για εκείνο που η πόλιτεία μας εμπιστεύτηκε, για να πετύχουμε τα παιδιά μας να γίνουν καλοί και αγαθοί πολίτες σύμφωνα με το ιδεώδες της αγω-

γής στην αρχαία Αθήνα. Σύνθημά μας είναι το λεχθέν από τον Όμηρο «Αἰεν ἀριστεύειν καὶ υπείροχον ἔμμεναι ἄλλων», δηλαδή πάντοτε να είσαι ο καλύτερος και να υπερτερείς των άλλων, με την έννοια φυσικά της ευγενούς αμιλλας.

Ο Κουρτίδης αναφέρει για τον εκπι/κό, ότι μοιάζει με τη λαμπάδα που λιώνει για να φωτίζει τους άλλους. Ενα και μόνο παράδειγμα η ρήση του Μ. Αλεξανδρού «εις μεν τον πατέρα μου οφειλώ τη ζήν, εις δε το διδάσκαλόν μου το ευ ζην» μαρτυρεί πόσο υποβλητική δύναμη ασκεί στις ψυχές των μαθητών ο δάσκαλος. Βαρύτατη λοιπόν η αποστολή των εκπι/κών και λαμπρότατη η παράδοσή των. Ανάλογος δε πρέπει να είναι ο σεβασμός και η εκτίμηση της κοινωνίας προς αυτούς, εφ' όσον παντού και πάντοτε η εκπ/ση απετέλεσε το βάθρο της υγιούς κοινωνίας και οι εκπι/κοί υπήρχαν οι γλύπτες που έδωσαν μορφή και πνοή στην ασχημάτιστη ψυχή της νεολαίας της Ελλάδας. Ένας εκπι/κός που τήρησε με ευλάβεια όλα τα ανωτέρω και το όνομά του θα πάρει το «Κέντρο Δημιουργικής Απασχόλησης Εκπαίδευσης και Ψυχαγωγίας» με τους υπολογιστές και τα άλλα μηχανήματα, είναι ανάμεσά μας και είναι ο δάσκαλος κ. **N. Κωτσής** του οποίου μαθητής υπήρξε εγώ όπως και πολλοί άλλοι συγχωριανοί μας. Γεννήθηκε το 1920 στους Ανδρονίανους. Ο πατέρας του πέθανε σε μικρή ηλικία αφήνοντας ορφανά μητέρα και τρία παιδιά. Δύσκολος ο αγώνας για επιβίωση και μεγάλη δυσχέρεια να σπουδάσει κανείς με αυτές τις συνθήκες.

Παλεύοντας σκληρά κατάφερε να βοηθή-

σια φέροντας ευθύνη για τυχόν ατύχημα, αγόρασε την αυλή που συνορεύει με το σχολείο, η οποία διαμορφώθηκε αργότερα και σήμερα είναι ο χώρος του γηπέδου του σχολείου με αποτέλεσμα το σχολείο να αποκτήσει ευρύχωρο και ηλιόλουστο χώρο.

Πέραν των δραστηριοτήτων στο σχολικό χώρο, οι δραστηριότητες του κ. Κωτσή επεκτείνονται στον κοινωνικό χώρο. Υπήρξε σε όλες τις κοινωνικές εκδηλώσεις πρωτόπορος, ήταν αρώρας σε ό,τι αφορούσε το κοινωνικό σύνολο. Τα τελευταία χρόνια στην εκπαίδευση τα πραγματοποίησε στην Αθήνα όπου πήρε μετάθεση το 1965 για σπουδές των παιδιών του μέχρι το 1978 όπου συνταξιοδοτήθηκε.

Ο προοδευτικός Σύλλογος μας μας τιμά την προσφορά του κ. Κωτσή και δίνει το όνομά του στο «Κέντρο Δημιουργικής Απασχόλησης Εκπ/σης και Ψυχαγωγίας», εμείς δε οι συγχωριανοί του ευχόμαστε ό,τι καλύτερο γι' αυτόν, καθώς για την νεολαία του χωριού μας το κέντρο αυτό να αποτελέσει του χωριού μας το κέντρο αυτό να αποτελέσει την πυξίδα για ένα λαμπρό μέλλον.

Σας ευχαριστώ

Ο λογος του Σταμάθη Σπύρου

Τριάντα χρόνια λοιπόν. Προσωπικά αισθάνομαι ότι συμμετεχώ σε μια όχι συνθησιμή γιορτή. Δεν γνωρίζω πώς φτάνει στο δικά σας αισθητήρια αυτό το «τριάντα χρόνια». Είναι ένα μεγάλο διάστημα αν και ένα ελάχιστο σωματίδιο στο χρόνο. Μιλώντας όμως για το χρόνο ζωής ενός φορέα όπως ο Σύλλογος μας, έχω την αίσθηση πως αυτά τα τριαντάρχονα

σει με τα λίγα χρήματα που εξοικονομούσε την οικογένειά του και παράλληλα να σπουδάσει δάσκαλος. Δημιούργησε οικογένεια εξαιρετική με αρχές και τα παιδιά του πέραν της μόρφωσης είναι άτομα χρήσιμα και ευποληπτά στην κοινωνία. Διορίστηκε για πρώτη φορά δάσκαλος το 1943 στο Δημοτικό Σχολείο Βαρελίων Καρυστού.

Οι συνθήκες είναι άσχημες λόγω της Γερμανοϊταλικής κατοχής, αλλά και του απομονωμένου και απομακρυσμένου χωριού. Το 1945 τοποθετείται στο Δημοτικό Σχολείο Κοντουριά Καρυστίας όπου έχτισε και σχολείο. Το 1946 στο Κάτω Κουρούνι και το 1947 μέχρι το 1969 για περίπου 20 χρόνια στους Ανδρονίανους, προσφέροντας με όλους του τις δυνάμεις ό,τι ήταν ανθρωπίνως δυνατόν για τη μόρφωση των παιδιών και τη διάπλαση του χαρακτήρα τους.

Υπήρξε αυστηρός και συγχρόνως επιεικής, ακούραστος μαχητής της εκπαίδευσης και ένιωθε όλα τα παιδιά του σχολείου σαν παιδιά της δικής του οικογένειας. Συνιστάμενή όλων αυτών των προσπαθειών ήταν η πληθώρα από τους μαθητές του επιστημόνων και άλλων δημιουργικών απόμυνων χρήσιμων στην κοινωνία.

Για το σχολείο το οποίο έβλεπε σαν σπίτι του προσέφερε σαν μέγιστα. Δημιούργησε τη νέα αίθουσα με αποτέλεσμα όλα τα παιδιά να συστεγάζονται στο ίδιο κτίριο, με αυτεπιστα-

ποκτούν άλλη διάσταση. Δεν συναντάς εύκολα ένα σύλλογο όπως ο δικός μας με 30 χρόνια συνεχούς και συνεπούς δραστηριότητας που τον φέρνουν ακμαίο σήμερα και συνάμα αισιόδοξο. Στα τριαντάρχονα του συλλόγου μας λοιπόν είναι χρήσιμο να κάνουμε μια αναδρούμη. Όχι απλά για να απαριθμήσουμε το έργο του, αλλά για να καταγράψουμε συμπεράσματα και διαπιστώσεις θετικές αλλά και αρνητικές.

Είναι πολύ συμπαθητικό ζωάκι του δάσους, ο κάστορας, αντιλαμβανόμενο το κελάρισμα των νερών αρχίζει και κτίζει τη φωλιά του στα φραγμάτα των ποταμών, φράγματα που το ίδιο και για λόγους υπαρξης δημιουργεί. Ανάλογα ερεθίσματα φαντάζομαι πώς χρειάστηκαν σαν πρώτη ύλη για την δημιουργία του συλλόγου μας. Πριν από 30 χρόνια λοιπόν το 1977 ιδρύθηκε ο Προοδευτικός Σύλλογος Ανδρονίανων και Δένδρων. 37 συγχωριανοί και συγχωριανές μας στην μακρινή σε σχέση με το σήμερα Αθήνα υπέγραψαν το ιδρυτικό Καταστατικό του Συλλόγου μας, υλοποιώντας την ιδέα και την πρωτοβουλία που έμελε να στεριώσει και να καρπίσει. Ήταν αμέσως μετά τη μεταπολιτεύση, χρόνια γεμάτα πάθος, αισιοδοξία, ελπίδες. Σ' αυτή τη κλίμα γεννήθηκε ο Σύλλογος μας.

Με αφετηρία την αγάπη των ιδρυτών του και

Συνέχεια στην 7η σελίδα

30 χρόνια γόνιμης δημιουργίας

Συνέχεια από την 6η σελ.

πολλών άλλων για το χωριό και την πεποίθησή τους πως με κοινές προσπάθειες θα μπορούσαν να βοηθήσουν στην ικανοποίηση αναγκών

πλευράς υποδομών (δρόμοι, πλατείες κλπ.)
-Παρεμβάσεις στις εκκλησίες και στα έξω-κλήσια του χωριού.

-Ανάπτυξη, βελτίωση των διανθρώπινων σχέσεων και επαφών.

του χωριού και των κατοίκων του.

Από τότε πέρασαν 30 χρόνια. Την αναγκαιότητα ύπαρξης του Συλλόγου την έχει αποδεχθεί η ίδια η ζωή. Αν προσπαθήσουμε να δώσουμε κάποιο ιδιαίτερο χαρακτηρισμό σε αυτά τα 30 χρόνια, μπορούμε να πούμε πως ήταν χρόνια στα οποία ήρθαν τα πάνω κάτω. Ανατροπές, γεννητούρια πρωτόγνωρων πραγμάτων, νέες συνθήκες, έργα και μέσα δημιουργησαν και δημιουργούν άλλα δεδομένα στις ανθρώπινες σχέσεις και ανάγκες γενικότερα, αλλά και ειδικότερα στις κοινωνικές σχέσεις, στο πεδίο δηλαδή που ένας Σύλλογος όπως και ο δικός μας εντάσσεται και δραστηριοποιείται.

Το χωριό μας όπως ολή σχεδόν η Ελλάδα, δέχθηκε φιλόξενη μετανάστες που έδωσαν και δίνουν ανάσες ζωής ιδιαίτερα στην Ελληνική επαρχία, κόντρα στην αφαιμάξη της που δεν έπαψε να πληγώνει τόπους και ανθρώπους.

Η παρουσία του Συλλόγου μας αυτά τα 30 χρόνια είχε σαν στόχους

-Τον εντοπισμό προβλημάτων και αναγκών του χωριού και των κατοίκων του.

-Την επεξεργασία και πρωθητήση συγκεκριμένων έργων στα πλαίσια της εξιγιενείσης των αναγκών και των προβλημάτων.

Οι ανάγκες όχι κατ' ανάγκη σταθερές όλα αυτά τα χρόνια, καταγράφηκαν

-Συγκεκριμένες ελλείψεις στο χωριό από

πλευράς υποδομών (δρόμοι, πλατείες κλπ.)
-Παρεμβάσεις στις εκκλησίες και στα έξω-κλήσια του χωριού.

-Ανάπτυξη, βελτίωση των διανθρώπινων σχέσεων και επαφών.

-Η καθιέρωση του πανηγυριού στο χωριό το καλοκαίρι και της συνεστίασης στην Αθήνα το χειμώνα.

-Η καθιέρωση εκδηλώσεων για τα παιδιά.

-Έργα αθλητικής υποδομής και αγορά αντιστοιχου εξοπλισμού για τους νέους.

-Πλήθος έργων ανάπλασης χώρων (δρόσες, παιδικές χαρές κλπ)

-Ουσιαστικές παρεμβάσεις στο Σχολείο μας και στους γύρω χώρους του όπως και στο σχολείο των Δένδρων.

-Διάνοιξη και επιδιόρθωση-συντήρηση δρόμων, δαπάνες ηλεκτροφωτισμού, υγείας κλπ

-Συμμετοχή και παρεμβάσεις για ευρύτε-

επιτροπής, ένα ζητούμενο θέμα, θα αναβαθμίσει ακόμα πιο πολύ την όλη παρουσία της εφημερίδας μας.

Πιο πρόσφατο έργο αυτό στη βορεινή αιθουσα του σχολείου μας, με την επισκευή του, την τοποθέτηση 6 Η/Υ, τη σύνδεση με το διαδίκτυο (internet), τη δημιουργία βιβλιοθήκης κλπ. Έργο προσφορά στους νέους και στα παιδιά που πολλά μπορεί να προσφέρει με τη σωστή του χρήση. Επίσης πρόσφατο και ιδιαίτερα σημαντικό έργο που βρίσκεται στο κατασκευαστικό του στάδιο, είναι η δημιουργία ιστοσελίδας στο διαδίκτυο (internet) με διεύθυνση www.andronianoi.gr. Μέσω αυτού το χωριό μας βρίσκεται πλέον μέσα στο οπτικό πεδίο του

πα θέματα του Δήμου μας και του Νομού μας.

-Η έκδοση της εφημερίδας μας «Η Φωνή των Ανδρονιάνων-Δένδρων» που φέτος κλείνει τα 10 χρόνια της εκδόμενη σταθερά οκτώσελίδη καθε δίμηνο, διανεμόμενη χωρίς χρέωση και καθε φορά με αποδειξεις αγάπης στο χωριό, στους κατοίκους και τους φίλους του. Αποτελεί η έκδοση αυτή μια σπουδαία επιτυχία για το Σύλλογο μας που έχει εκτιμηθεί θετικά ακόμα και από φορεις ιστορικώς και καταξιωμένους όπως η Εταιρεία Ευβοϊκών Σπουδών.

Θέλουμε να λειτουργεί και ως βήμα διαλόγου για ζητήματα στενά του χωριού και των ανθρώπων του αλλά και για ευρύτερα που αναφέρονται στους ακουμπούν. Και αξίζει εδώ να ευχαριστήσουμε ιδιαίτερα όλους όσους συμβάλλουν στην επιτυχή συνέχεια της έκδοσης της εφημερίδας μας και πιο πολύ τους και τις μόνιμα ή όχι αρθρογραφούντες. Πιστεύουμε πάντως πως η βελτίωση λειτουργίας της συντακτικής

οποιουδήποτε, οπουδήποτε και αν βρίσκεται. Με κείμενα, εικόνες, διάλογο κλπ. Η εφημερίδα μας σε ελάχιστο χρόνο θα βρίσκεται στο σπίτι του κάθε συγχωριανού μας και φίλου μας οπουδήποτε στον πλανήτη μεταφέροντας νέα, απόψεις, χαιρετίσματα και κυρίως συγκινήσεις. Βεβαία η προσπάθεια που χρειάζεται είναι μεγάλη για την τακτική, έγκυρη και έγκαιρη ενημέρωση της ιστοσελίδας που έχει δυνατότητες ενός ιδιαίτερα χρήσιμου πολυμέσου με μεγάλες προσπικές ανάπτυξης.

Αξίζει να τονίσουμε το μεγάλο βάρος που δίνουμε στις ανάγκες των νέων και των παιδιών. Από πατείσες άρεσθε, μας άφησαν προτρόπη οι πρόγονοί μας και μεις κοιτάμε να το ακολουθούμε αλλάζοντας τα παιδείας σε παιδία αφού το κυρίως εκπαιδευτικό έργο δεν είναι δυσλειτά του Συλλόγου μας.

Το έργο του Συλλόγου μας είναι λοιπόν

Συνέχεια στην 8η σελίδα

30 χρόνια γόνιμης δημιουργίας

Συνέχεια από τη σελ. 7

εδώ. Ευδάκριτο. Στη διάθεση όλων δικαιούται πιστεύουμε καλόπιστη κριτική. Κατά τη γνώμη μας το έργο αυτό είναι σημαντικό. Σίγουρα μπορούσε να είναι άλλο ή να είναι πλουσιότερο. Αναρωτήμαστα όμως το εκτελεσμένο αυτό έργο του Συλλόγου, που κάλυπτε και καλύπτει συγκεκριμένες και υπαρκτές ανάγκες, αν κάποιος άλλος φορέας θα μπορούσε να πραγματοποιήσει και αν θα το ήθελε.

Αγαπητές φίλες και φίλοι,

Πώς όμως έγιναν όλα αυτά και πώς συνεχίζουν να γίνονται; Πίσω από αυτό που λέμε Σύλλογος υπάρχουν ανθρώποι. Υπάρχει το Διοικητικό Συμβούλιο, υπάρχουν τα μέλη, οι φίλοι, οι δωρητές. Ανθρώποι που πάσχουν και πασχίζουν και όχι ανέξοδα. Ο Σύλλογός μας αξιώθηκε να έχει σε όλη την πορεία του ικανούς και πρόθυμους προέδρους, στους οποίους αξίζει προσωπική αναφορά. Είναι κατά σειρά ο Γιώργος Βαρλάμος, ο δυυτικός εκλεπτών **Νίκος Χρυσάγης**, ο **Νίκος Ταμέλας**, ο Δημήτρης Λύκος και ο τωρινός άξιος συνεχιστής Δημήτρης Χρυσάγης. Ιδιαίτερες ευχαριστίες πρέπουν επίσης σε όσους σημαντικά, οικονομικά ή όχι, βοήθησαν και βοήθησαν το έργο του Συλλόγου μας, τα ονόματα των οποίων κρίνωνται ότι μη αναφέρω από φόβο μήπως κάποιον ξεχάσω και αδικήσω, αλλά και γιατί κάποιοι από αυτούς δεν το επιθυμούν. Είναι επίσης οι τοπικοί Κοινωνικοί Αξιωματούχοι που κατά γενική ομολογία βοήθησαν το Σύλλογό μας. Είναι και όλοι αυτοί που ως μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου διέθεσαν χρόνο, κατέθεσαν απόψεις και έργο ψυχής, διαλέχθηκαν και λειτούργησαν συλλογική όπως προϋποθέτει ένας φιλόδοξος Προοδευτικός Σύλλογος. Με συμμετοχή αυθόρυμη και ανυστερόβολη πάντα, προσόν απαραίτητο σε όποιον θέλει να συνεισφέρει το κάτιο της του στην κοινή προσπάθεια. Κι ακόμα είναι όλοι αυτοί οι ανώνυμοι που όλα αυτά τα χρόνια στήριξαν και στήριζουν με τον

σάκος του μποξ ή καλάθι αχρήστων. Οι διοικούντες με την ψήφο σας τον Σύλλογό μας, πάντα ήταν κάποιοι από σας που πίστευαν πως με την όποια συνεισφορά των, επιστρέφουν στο χωριό που τους γέννησε, τους μεγάλωσε ή που απλά αγαπάν, ένα μέρος της οφειλής των προς αυτό. Ο Σύλλογός μας αποδείχθηκε χρήσιμος στο χωριό και τους κατοίκους του και μπορεί το ίδιο και περισσότερο χρήσιμος να είναι στο μέλλον.

Χρειαζόμαστε όμως όπως πάντα την συμπράστασή σας και σας καλούμε σε αυτό. Όλους και πρώτα πρώτα τους νέους και τις νέες μας θυμιζόντας τους πως η διαπίστωση του μεγάλου μας ποιητή Κωνσταντίνου Καβφή "...ανεπαισθήτως μ' ἐκλείσαν από τον κόσμο έξω..." είναι και σήμερα ένας μεγάλος κίνδυνος με δυσανάλογο ειδικό βάρος στη νέα γενιά. Και καλύντας τους να φέρουν τα δικά τους Data στο Σύλλογο με πειθώ και επιμονή, μη διστάζοντες να πατήσουν Delete στα όσα φράζουν το μέλλον τους, αρνούμενοι το zípariσμα της ζωής, έτσι που να μπορέσουν χωρίς τυψεις και υπεύθυνα να πατήσουν το Escape στην ώρα του.

Σταράρης Δ. Σπύρου
Χαλκίδα στις 20/04/2007

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΛΥΚΟΥ

Γεν. Γραμματέα του Συλλόγου
Αγαπητοί προσκεκλημένοι,
αγαπητοί συγχωριανοί, φίλες και φίλοι
Χριστός Ανέστη.

Αισθάνομας βαθιά συγκίνηση, που μου δίνεται η ευκαιρία να σας απευθύνω λίγα λόγια εδώ στον χώρο αυτό, στο σχολείο μας, στο οποίο πολλοί από εμάς έμαθαν τα πρώτα γράμματα και πήραν τις σωστές βάσεις για τη ζωή τους.

Στη σημερινή εκδήλωση που θα εγκαινιάσουμε το Κέντρο Δημιουργικής Απασχόλησης Ν. Κωτσής και θα τιμήσουμε τον δάσκαλό μας Νικόλαο Κ. Κωτσή το θέμα το οποίο θα

Κοινωνική αλληλεγγύη.

Προστασία και διατήρηση της ιδιαίτερης αρχιτεκτονικής μορφής του χωριού μας, που έχει χαρακτηριστεί παραδοσιακό.

Στόχοι πολλοί, οι προσδοκίες μεγάλες όμως και η αγάπη για την συλλογική προσπάθεια δυνατή.

Σε όλα τα 30 χρόνια την ύπαρξη του Συλλόγου μας άλλωστε λιγότερο και συνήθως περισσότερο.

Τα μέλη των Διοικητικών Συμβουλίων και μέλη του Συλλόγου δίνοντας το παράδειγμα πρόσφεραν χρήματα για την αγορά οικοπέδων ώστε να δημιουργήσουμε κοινόχρηστους χώρους, οπως η πλατεία "Φρουσών", το πρώτο ήταν το οικόπεδο "Κιτσίου" στ' Αλώνια, Θεοφίλων και Καλαμπαλίκη στ' Αλώνια. Δημιουργήσαν την παιδική χαρά και το γήπεδο στο Δημοτικό Σχολείο Ανδρονιάνων και Δένδρων. Κατασκευή των κερκίδων της παιδικής χαράς, υποστέουν και τοιχίου στο Δ. Σ. Ανδρονιάνων, την πλάκα οροφής του Δημ. Σχολείου Δένδρων, το κτίσμα αναμονής στη στάση στα Δένδρα, διάνοιξη του δρόμου από Ανδρονιάνους προς Αγ. Παρασκευή και Προφήτη Ηλία, έργα που έγιναν στα πρώτα χρόνια του Συλλόγου μας.

Προχώρησαν οι επισκευές και αναπλάσιες σχεδόν όλων των εξωκλησιών μας κάτιο τους είχε κριθεί απολύτως αναγκαίο αφού η φθορά του χρόνου ήταν εμφανής επάνω τους.

Ποιος δεν θυμάται την εικόνα του Αγίου Γεωργίου, εικόνα που προκαλούσε θλίψη σ' εμάς που θυμούμασταν κατάλευκο την δεκαετία μετά το 1970 οπότε είχε κατασκευαστεί. Ουσιαστική ήταν επίσης και η συμμετοχή μας στην επισκευή-ενίσχυση του Ι. Ναού Εισοδίων της Θεοτόκου και του Ιερού Ναού Αγίου Ιωάννη του Θεολόγου του οικισμού μας Δένδρων. Η αγωνία για την επιτυχία όλων των παραπάνω έργων πολύ μεγάλη, η παρακολούθηση και η συνεργασία με τους αντίστοιχους φορείς σε τοπικό επίπεδο θα φροντίσει για την διατήρηση των παραπάνω.

Οι κατασκευές των παρτεριών στην Αγία Παρασκευή έδωσαν μία ιδιαίτερη ομορφιά στον έσω όγκο του Δ.Σ. Ανδρονιάνων, την πλάκα οροφής του Δημ. Σχολείου Δένδρων, το κτίσμα αναμονής στη στάση στα Δένδρα, διάνοιξη του δρόμου από Ανδρονιάνους προς Αγ. Παρασκευή και Προφήτη Ηλία, έργα που έγιναν στα πρώτα χρόνια του Συλλόγου μας.

Στις πέτρινες κατασκευές και πλακοστρώσεις μέλη του Δ.Σ. έδωσαν με την προσωπική τους εργασία, έχτισαν, βοήθησαν, ενέπνευσαν, παραδειγμάτισαν, προσπαθώντας, δίνοντας το καλό παράδειγμα να προκύψουν και άλλοι πολλοί μιμητές, αυτούς χρειάζεται στο Σύλλογος για να έχει συνέχεια, συνεχή και δυνατή ύπαρξη.

Φύτεψαν και πότισαν εκαποντάδες δένδρα, πολλά εκ των οποίων δυστυχώς κόπηκαν, ξερίζωθηκαν και βοήθησαν συγχωριανούς μας που έχριζαν βοηθείας.

Οργάνωσαν ανεπανάληπτες μουσικοχορευτικές βραδιές. Ποιος θα ξέχασε τις υπέροχες βραδιές που χιλιάδες συγχωριανοί και φίλοι απ' όλη την Εύβοια και πέρα απ' αυτήν πέρασαν με τον συμπατρίωτο μας Γιώργο και την Κατερίνα Κόρρου οι οποίοι για πολλές συνεχείς φορές έδιναν το παρόν τους με το πολυπλήθες συγκρότημά τους το Δεκαπενταύγουστο στο χωριό μας.

Το ρίσκο και η αγωνία μεγάλη μήπως μας τα "χάλαγε" ο καιρός. Όλα τα μέλη του Δ.Σ. και μέλη του Συλλόγου προστίμαζαν τους χώρους, έβαφαν, ασβέστωναν, σκούπιζαν, ετοίμαζαν τα ψητά και τα φαγητά, σερβίριζαν.

Ποιος θα μπορούσε να φανταστεί ότι στο Σύλλογος μας θα φρόντιζε και στον έντονης διατήρηση της πρώην Κοινότητας Δένδρων με νερό που φέρανταν από τους Γουργούλουπα μετά από προσεκτική υδρομάστευση.

Τον εγκαίνιο της Κοινότητας Δένδρων, που έγινε στην Αγία Ελεούσα, Πλατεία Παγώνη, πλατεία Κάτω Δένδρων και αγορά άλλων ακόμα οικοπέδων ώστε να δημιουργήσουμε "ανοίγματα" κοινόχρηστους χώρους στο πυκνοδομημένο χωριό μας.

Όλα τα παραπάνω για να επιτευχθούν χρειάζεται απόλυτη συνεργασία σε συναδελφικό επίπεδο με όλους τους φορείς Τοπικό Συμβούλιο, Εκκλησιαστικό Συμβούλιο, Πνευματικό Κέντρο, Αθλητική Ένωση Ανδρονιάνων.

Τα αποτελέσματα από αυτή την συνεχή συνεργασία στα θέατρα μας θα είναι πολλαπλά.

Παράλληλα θα διεκδικήσουμε αυτά που το χωριό μας δικαιούται ως Δημοτικό Διαμέρισμα του Δήμου Κύμης από την Δημοτική μας Αρχή.

Σας ευχαριστώ.

Αγαπητοί συγχωριανοί και συγχωριανές, φίλες και φίλοι χρόνια πολλά.

Σας καλωσορίζω εκ μέρους της Αθλητικής Ένωσης και σας ευχαριστώ που μας τιμάτε με την παρουσία σας. Η Αθλητική Ένωση Ανδρονιάνων καλωσορίζει επίσης τον αγαπητό συγχωριανό μας παραολυμπιονίκη Μάκη Καλαρά που δόξασε την πατρίδα μας παγκοσμίως και κατ' επέκταση και το χωριό μας.

Το διοικητικό συμβούλιο της ομάδας μας αποφάσισε να δώσει το όνομά του στο γυμναστήριο του χωριού μας. Είναι ίσως το λιγότερο που μπορούμε να

ΠΑΣΧΑ 2007

Συνέχεια από την σελ. 1

νιόταν άλλο άρωμα, τα πρόσωπα των ανθρώπων είχαν μια διαφορετική λάμψη που είθε να κρατούσε για πάντα.

Η εκκλησία μας γεμάτη, το ίδιο και το προαύλιο.

Μετά το Χριστός Ανέστη φαντασμαγορικά βεγγαλικά φωτίσαν τον ουρανό. Προσφορά του συγχωριανού μας **Σπύρου Π. Νάνου**.

Το Τοπικό Συμβούλιο του χωριού μας ο Προδευτικός Σύλλογος και η Αθλητική Ένωση ευχήθηκαν χρόνια πολλά σε όλους προσφέροντας ένα τσουρέκι και ένα κόκκινο αυγό σε πασχαλινό περιτύλιγμα.

Ήταν μια ιδέα του Προέδρου του Τοπικού Συμ-

βουλίου **Βαγγέλη Δήμου** την οποία επεξεργάσθηκε σχεδίασε και υλοποίησε η **Ιουλία Λύκου**. Για την συσκευασία που έγινε ένα βράδυ πριν την Ανάσταση εργάσθηκαν οι κυρίες:

Ιουλία Λύκου, Αγγελική Μπαρούμη, Παρασκευή Δήμου, Μαρία Σκοπελίτη, Μαρία Χρυσάγη, Χριστίνα Πουλοπούλου και οι μικρές **Κατερίνα Γ. Μπαρούμη** και **Ελένη Ν. Δήμου**.

Ένα μεγάλο ευχαριστώ σε όλες.

Επιτέλους έημέρωσε η μεγάλη μέρα της Λαμπρής.

Οι ψησταριές στήθηκαν από νωρίς το πρωί. Γιορτινά τραπέζια στρώθηκαν, ποτήρια υψώθηκαν κόκκινα αυτγά τσουγκριστήκαν και η ευχή μία

**ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ**

ΥΜΝΟΣ ΣΤΗ ΘΕΟΤΟΚΟ

Με αφορμή την εορτή της Ζωδόχου Πηγής δηλ. της Θεοτόκου, που είναι η πηγή της ζωής, δηλ. του Ιησού Χριστού, που είναι η οδός, η αλήθεια και η ζωή, κρίνεται ακόπιμο να παρατεθεί από την τραγωδία "Χριστός" του Νίκου Καζαντάκη ένα συναρπαστικό ποίημα για την Παναγία - το καλύτερο που υπάρχει σήμερα από σύγχρονο συγγραφέα:

«- Παρένα Μάνα, που σαν πνέμα επιάστη ο απόρος στο αφίλητο καρμή, κι' ο Λόγος εσαρκώθη το αμόλευτο τρυγώντας σπλάχνο σου σα βρέφος! Ω Δέσποινά μου Υποταγή, τον πόνο δέξου τον και συ, σαν το σταυρό, και γείρε το κεφάλι με υπομονή, κατά γης χαμογελώντας- να μην πνιγεί. Κυρά, στα κλάματα σου ο κόσμος! Εσύ' σαι η κιβωτός, που σαν αυγό στην άβυσσο λάμπει και στου θεού τη σκοτεινά αρμενίζεις, βαθιά τα σπέρματα δύλα μέσα σου φρουρώντας. Το πράσινο δρεπανωτό πατάς φεγγάρι, κι όλες στα χέρια σου κρατώντας τις ελπίδες μας στον άγριον ουρανό κατάφορτη ανεβαίνεις κι αχνογελώντας στέκεσαι δεξά στο γιό σου. Εσύ' σαι το ανθισμένο κλαρί στην άβυσσο

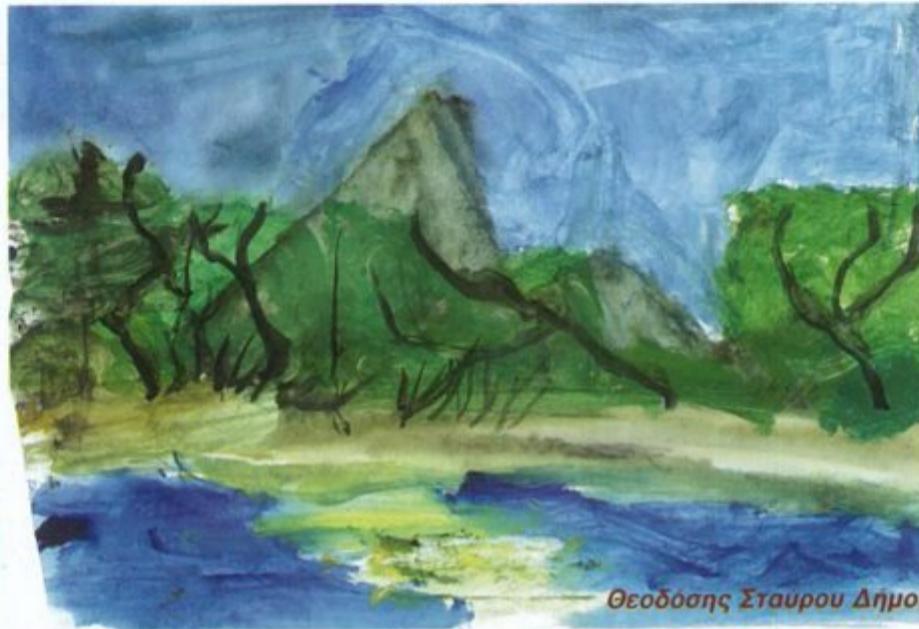
της δύναμής του εσύ' σαι ο στοχασμός ο πράσινος μες στο φλεγόμενο καμίνι της οργής του. Αναμεσά στης Ζωής το δέντρο και της γνώσης, στον κήπο του Θεού συ φύτεψες, Κυρά μου, το αφράτο, της Καλοσύνης δέντρο· κι ως πότιζές το με το κλάμα, επήρε μπόι, πετάει κλαριά, σκεπάζει τ' άλλα δέντρα, ανθίζει ρίχνει καρπό, σαν την καλή ελιά, και φέγγει· - Κι ο Παντοδύναμος στον ίσκιο του αναπαύεται. Κι η Δεύτερη φριχτή σαν έρθει Παρουσία κι οι αρχάγγελοι άσπλαχνα τα ερίφια θα χωρίζουν απ' τ' αρνιά, θα σκύψεις τότε εσύ στο γιό σου, παρακλητικά, να μεσιτέψεις, Ελεούσα! Τ' αδάμαστα μεμιάς θα του μερώσουν φρένα Κι οι τάξες θα χαλάσουν οι διπλές, και δίκαιοι θ' αγκαλιαστούν με αμαρτωλούς, κι αγνές παρθένες με τις γυναίκες που πολύ στη γη αγάπησαν. Νικάς τη Δικαιούνη Εσύ με την αγάπη κι όλοι μαζί θα σύρουμε χορό, και θα' σαι στον κάβο του χορού, Κυρά, και θα χορεύεις στον αβασίλευτο ήλιο του Θεού χαρούμενη και ταπεινή πολύ, σαν την καρδιά του ανθρώπου!»

I. Καρδάσης

Η ΣΕΛΙΔΑ του ΠΑΙΔΙΟΥ

Επιμέλεια σελίδας: Δημήτρης Χρυσάγης

Θεοδόσιας Σταυρου Δήμου

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Αγαπητοί συγχωριανοί σας πληροφορούμε ότι «ΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΚΑΙ ΨΥΧΑΓΩΓΙΑΣ» ΝΙΚΟΣ ΚΩΤΣΗΣ που στεγάζεται στο δημοτικό σχολείο των Ανδρονιάνων άρχισε να λειτουργεί κανονικά.

ΔΕΥΤΕΡΑ - ΤΕΤΑΡΤΗ - ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7-9 μ.μ. λειτουργούν οι ηλεκτρονικοί υπολογιστές υπό την καθοδήγηση του Δημ. Σταματίου.

ΤΡΙΤΗ - ΠΕΜΠΤΗ - ΣΑΒΒΑΤΟ 7-9 λειτουργεί τμήμα χειροτεχνίας υπό την καθοδήγηση της Βάσως Σαρηγιαννίδη - Σπύρου.

Μετά το τέλος της σχολικής περιόδου θα αρχίσουν μαθήματα πληροφορικής από τον καθηγητή κ. Βαγγέλη Παντελή (Μπόλας).

Γενέθλια

Στις 10 του Μάρτη ένα Σαββατόβραδο στην ταβέρνα του Μπαρούμην π Μορφούλα Ζορμπαλά του Δημήτρη και της Αντιγόνης γιόρτασε τα γενέθλιά της συβίνοντας δώδεκα κεράκια στην τούρτα της όσα είναι και τα χρόνια της.

Ευχόμαστε στην Μορφούλα να τα εκατοστίσει και να έχει καλή πρόοδο στο σχολείο της.

ΝΕΦΕΛΗ – ΝΕΦΕΛΙΤΣΑ

Νεφέλη, Νεφελίτσα όμορφη γλυκιά σκυλίτσα.

Σε βλέπουν να περπατάς, φεύγουν, τρέχουν και γελάς.

Τρέχουν φεύγουν να τρυπώσουν κι από σένα να γλυτώσουν.

Νεφέλη, Νεφελίτσα όμορφη γλυκιά σκυλίτσα.

Στα σγουρά σου τα μαλλάκια φοράς πάντοτε φιογκάκια.

Και σαν γνήσια κοκέτα δεν τολμάς ποτέ να βγείς

απ' την πόρτα του σπιτιού σου αν κολόνια δεν φορείς.

Μάιρα Σπύρου

9 ετών

Απρίλης 2007

Πασχαλινά, έθιμα του χωριού μας

Γράφει η Αρετή Χρυσάγη - Δημητρίου

«Χριστούγεννα στην πόλη και Πάσχα στο χωριό» έλεγαν οι παλιότεροι.

Πόσο δίκιο είχαν. Άλλη ομορφιά έχει το Πάσχα στο χωριό. Είναι η Άνοιξη, η ομορφιά της φύσης, τα έθιμα του χωριού που όταν τα ζήσει κανείς μικρός, δεν τα ξεχνά ποτέ. Όσο κι αν μεγαλώσει και φτιάξει δική του οικογένεια, ακόμα κι αν γεράσει τετοιες μέρες μυαλό και καρδιά τρέχουν στα παλιά και θυμούνται την τότε ζωή στο πατρικό του σπίτι.

Αυτό έχω πάθει κι εγώ.

Τότε ο ζούσαμε το Πάσχα από τα μικρά γεγονότα μέχρι τα μεγαλύτερα.

Τώρα άλλαξαν τα πράγματα.

Ο φούρναρης μας φτιάχνει τσουρέκια και κουλούρια. Ο ζαχαροπλάστης γλυκά. Ο κροπώλης μας φέρνει έτοιμο το αρνί.

Τότε τα φιάχναμε όλα μόνοι μας.

Η προετοιμασία για το Πάσχα άρχιζε από τις αποκριές. Μετά την καθαρά Δευτέρα αρχίζει η νηστεία για μικρούς και μεγάλους. Κάθε βράδυ χτυπούσε η καμπάνα και τρέχαμε στην εκκλησία να ακούσουμε το «Κύριε

των Δυνάμεων» και να πούμε το «Άστιλε...». Μας συγκέντρωνε ο παπάς και μας έβαζε μαθητές ακόμα του δημοτικού να ανεβαίνουμε στο ψαλτήρι, να μαθαίνουμε τους ύμνους και να λέμε το «Άστιλε». Η εκκλησία γέμιζε κάθε βράδυ κόσμο παρ' όλες τις δουλειές και την κούραση. Στους Χαιρετισμούς δεν έλειπε κανένας. Στα μέσα της Σαρακοστής άρχιζαν οι ετοιμασίες του σπιτιού. Ασβέστωναν οι νοικυρές μόνες τους τα σπίτια. Σφουγγάριζαν και έβαφαν τα ξύλινα πατώματα. Επλεναν τις κουρελούδες και τα κιλίμα (τότε δεν υπήρχαν χαλιά). Τις κουβέρτες και τις κουρτίνες. Να είναι όλα κατακάθαρα για το Πάσχα. Τελευταία ασβέστωναν τις αυλές και τις γλάστρες να είναι πιο φρέσκες. Το Σάββατο του Λαζαρού οι παντρεμένες που δεν είχαν κλείσει χρόνο γάμου, μάζευαν λουλούδια για να στολίσουν το δίσκο. Οι κήποι των σπιτιών ήταν ολάνθιστοι από βιολέτες, πασχαλιές, καντιφέδες, και άλλα. Ζητούσαν λουλούδια από συγγενικά και γειτονικά πρόσωπα. Εκοβαν και ανθισμένα κλωνάρια βάγιας και έφτιαχναν μπουκετάκια. Αυτά τα

έβαζαν σε ασημένιους ή ανοξείδωτους δίσκους κυκλικά ώστε να μη φαίνονται τα κοτανία. Στη μέση έβαζαν δύο μεγαλύτερα μπουκέτα για ζευγάρι. Το βράδυ του Σαββάτου πήγαιναν τους δίσκους στην εκκλησία και τους έβαζαν πέρα - πέρα, έξω από το ιερό. Ο παπάς τους διάβαζε ευχές και τους ευλογούσε και μετά ο κόσμος τους έβλεπε και έβγαζε τον καλύτερο. Την επομένη γιορτή των Βαΐων ο παπάς μοίραζε τα μπουκετάκια στον κόσμο και τα μεγαλύτερα στο ζευγάρι.

Τη Μεγάλη Εβδομάδα άρχιζε το ζύμωμα των τσουρεκιών. Τότε δεν υπήρχε μαγιά, μόνο προζύμι. Τα τσουρέκια ήταν εφτάζυμα δηλαδή τα ζύμωναν επτά φορές. Μοσχομύριζαν οι γειτονιές όταν έψηναν. Δεν έρω αν υπήρχε τέχνη στο ζύμωμα και πολλά μυρωδικά και γίνονταν τόσο ωραία η επειδή τα τρώγαμε μόνο το Πάσχα και όχι κάθε μέρα που μπορούμε να τα βρούμε τώρα. Δεν τα λέγαμε τσουρέκια αλλά λαμπροκουλούρες. Ύστερα φιάχναμε τα κουλούρια. Τη Μεγάλη Πέμπτη μετά το βάψιμο των αυγών οι νοικοκυρές ασβέστωναν και καθάριζαν καλά τους δρόμους απ' όπου

θα περνούσε ο Επιτάφιος.

Τη Μ. Πέμπτη το απόγευμα τα παιδιά αγόρια και κορίτσια πήγαιναν στην εκκλησία και χωρίζονταν σε ομάδες. Άλλα θα πήγαιναν στους φράχτες χωραφών να κόψουν δεντρολίβανα, άλλα να ανέβουν σε βαγιές να κόψουν κλωνάρια βάγια και άλλα να γυρίσουν το χωριό να μαζέψουν λουλούδια για τον επιτάφιο.

Τα κλωνάρια της βάγιας και του δεντρολίβανου τα πήγαιναν στην αυλή της εκκλησίας. Τη Μ. Παρασκευή μετά την αποκαθήλωση, η νεωκόρος έδινε στα παιδιά δύο πανέρια. Έκοβαν τα κλωνάρια τα βάγια και τα δεντρολίβανα μικρά - μικρά, τα έβαζαν στα πανέρια και γύριζαν στους σκουπισμένους δρόμους και τους έστρωναν μ' αυτά.

Το βράδυ την ώρα της περιφοράς του επιταφίου τα παιδιά πήγαιναν μπροστά από τον επιτάφιο και έφαλλαν ρυθμικά το «Κύριε ελέησον».

Από όπου περνούσε ο επιτάφιος σε μπαλκόνια, παράθυρα και σκάλες ήταν αναμένα κεριά και θυμιατά με κάρβουνα και λιβάνι.

Το Μ. Σάββατο οι νοικοκυρές ετοίμαζαν τη μαγειρίτσα και διά-

φορά μεζεδάκια.

Τη νύχτα πήγαιναν όλοι στην εκκλησία και έμεναν μέχρι να σχολάσει.

Όταν ο παπάς έλεγε «Δεύτε λάβετε φως» έπαιρναν το φως με άσπρες στολισμένες λαμπάδες οι αρραβωνιασμένοι και οι νιόπαντροι και το έδιναν προχωρώντας στους υπολοίπους.

Μετά τήν εκκλησία έτρωγαν μαγειρίτσα και γαρδουμπάκια.

Μπροστά από 30 -40 χρόνια στο χωριό μας δεν υπήρχε το έθιμο του σουβλιστού αρνιού.

Το πρωί του Πάσχα σε όλες τις γειτονιές άναβαν φούρνους οι νοικοκυρές και έψηναν αρνιά. Μετά μαζεύονταν σε συγγενικά σπίτια, έτρωγαν και γλεντούσαν.

Το απόγευμα πήγαιναν στην αυλή της εκκλησίας να παρακολουθήσουν τον εσπερινό ή τη γιορτή «της αγάπης» όπως την έλεγαν.

Φορούσαν όλοι τα καλά τους ρούχα και τα μικρά παιδιά καμάρωναν τα καινούργια άσπρα τους λαμπριάτικα παπούτσια.

Όλη η εβδομάδα της Διακανινησίου ήταν γιορτινή. Την περνούσαν με εκκλησιασμό και διασκεδάσεις. Μετά άρχιζαν οι δουλειές.

Η λαϊκή παροιμία έλεγε: «βγάλε τα στολίδια σου και μπες στα χόρτα από τα σπαρμένα χωράφια. Ετσι ήταν η ζωή τότε. Όμορφη αν και φτωχική.

Αθώα παιδική ζωή την οποία θυμάμαι και νοσταλγώ πάντα.

ΙΝΔΙΑΝΟΣ ΣΙΑΤΛ

Ένα παλιό μήνυμα για το σύγχρονο κόσμο

Το παρακάτω κείμενο χρονολογείται γύρω στα 1855 και αποτελεί την απάντηση του Σιάτλ, αρχηγού μιας φυλής Ινδιάνων, στον Πρόεδρο των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής Φραγκλίνο Πήρς, ο οποίος ζήτησε από τους Ινδιάνους να πουλήσουν τη γη τους στην αμερικανική κυβέρνηση. Η πρόταση αυτής της αγοραπωλησίας ήταν εντελώς ένει στις αντιλήψεις και στον τρόπο ζωής των Ινδιάνων, ο δεσμός των οποίων με τη φύση είναι ιερός και αδιάσπαστος, όπως η αδερφική αγάπη. Ο Σιάτλ εκφράζει με περηφάνια και σεβασμό στην παράδοση τον τρόπο σκέψης της φυλής του, ο οποίος διαφέρει πλήρως από τις υλικές αξίες και τον κατακτητικό πολιτισμό των λευκών. Οι σκέψεις που διατυπώνει ο Σιάτλ απέχουν από εμάς ενάμιση σχεδόν αιώνα, είναι όμως εξαιρετικά επικαριερες στην εποχή μας, τώρα που όλοι πλέον βιώνουμε τις ολέθριες συνέπειες από την υπερβολική εκμετάλλευση των φυσικών πόρων, τη μόλυνση του περιβάλλοντος και τη διαρκώς επεκτεινόμενη οικολογική καταστροφή του πλανήτη μας.

Ο μεγάλος αρχηγός στην Ουάσιγκτον μιλάει πως θέλει να αγοράσει τη γη μας. Ο μεγάλος αρχηγός μιλάει ακόμα λόγια φιλικά και καλοθέλητα. Καλοσύνη του, γιατί έρομε πως αυτός λίγο τη χρειάζεται αντιστοιχα τη φιλία μας. Την προσφορά του θα τη μελετήσουμε, γιατί έρομε πως, αν δεν το πρέξουμε, μπορεί ο λευκός να προφτάσει με τα όπλα και να πάρει τη γη μας.

Πώς μπορείτε να αγοράζετε ή να πουλάτε τον ουρανό - τη ζέστα της γης; Για μας μοιάζει παράξενο. Η δροσιά του αγέρα ή το άφρισμα του νερού ωστόσο δε μας ανήκουν. Πώς μπορείτε να τα αγοράσετε από μας; Κάθε μέρος της γης αυτής είναι ιερό για το λαό μου. Κάθε αστραφτερή πευκοβελόνα, κάθε αμμούδια στις ακρογιαλίες, κάθε θολούρα στο σκοτεινό δάσος, κάθε έξωφτο και κάθε ζουζούνι που ζουζουνίζει είναι, στη μνήμη και στην πείρα του λαού μου, ιερό.

Ξέρουμε πως ο λευκός, δεν καταλαβαίνει τους τρόπους μας. Τα μέρη της γης, το ένα με το άλλο, δεν κάνουν γι' αυτόν διαφορά, γιατί είναι ένας που φτάνει τη νύχτα και παίρνει από τη γη όλα όσα του χρειάζονται. Η γη δεν είναι αδερφός του, αλλά εχθρός που πρέπει να τον καταχτήσει, και αφού τον καταχτήσει πηγαίνει παρακάτω.

Με το ταμάχι που έχει θα καταπει τη γη και θα αφήσει πίσω του μια έρημο. Η όψη που παρουσιάζουν οι πολιτείες σας, κάνει κακό στα μάτια του ερυθρόδερμου. Όμως

αυτό μπορεί και να συμβαίνει επειδή ο ερυθρόδερμος είναι άγριος και δεν καταλαβαίνει.

Αν αποφασίσω και δεχτώ, θα θάλω έναν όρο. Τα ζώα της γης αυτής ο λευκός θα πρέπει να τα μεταχειριστεί σαν αδέρφια του. Τι είναι ο άνθρωπος δίχως τα ζώα; Αν όλα τα ζώα φύγουν από τη μέση, ο άνθρωπος θα πεθάνει από μεγάλη εσωτερική μοναξία, γιατί όσα συμβαίνουν στα ζώα, τα ίδια συμβαίνου

ΑΘΛΗΤΙΚΑ

A.O. ΑΝΔΡΟΝΙΑΝΟΙ

(4ος όμιλος - 25η αγωνιστική)

Δύστος - Αχλαδερή 3-0

Πετριές - Ανδρονιάνοι 3-6

Αιόλος - Μαρμάρι 1-3

Ζάρητρα - Βέλος 3-3

Πράσινο - Τραχήλι 2-1

Άρτεμις - Εφέβος 4-1

Αγ. Ιωάννης - Οκτωνία α.α. 3-0

Ρεπό: Μονόδρι

ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

1. Μαρμάρι* 64

2. Δύστος 61

3. Πράσινο* 59

4. Βέλος* 46

5. Ζάρητρα* 45

6. Ανδρονιάνοι* 44

7. Αιόλος* 41

8. Τραχήλι* 33

9. Πετριές* 32

10. Μονόδρι 32

11. Άρτεμις* 31

12. Εφέβος* 17.

13. Αγ. Ιωάννης 17

14. Οκτωνία 11

15. Αχλαδερή 18

* Έχουν κάνει το ρεπό τους.